

AUTHOR _____

NO. 4820

TITLE SERVICE BOOK OF THE

CONGREGATION OF

MAGDEBURG

RR _____

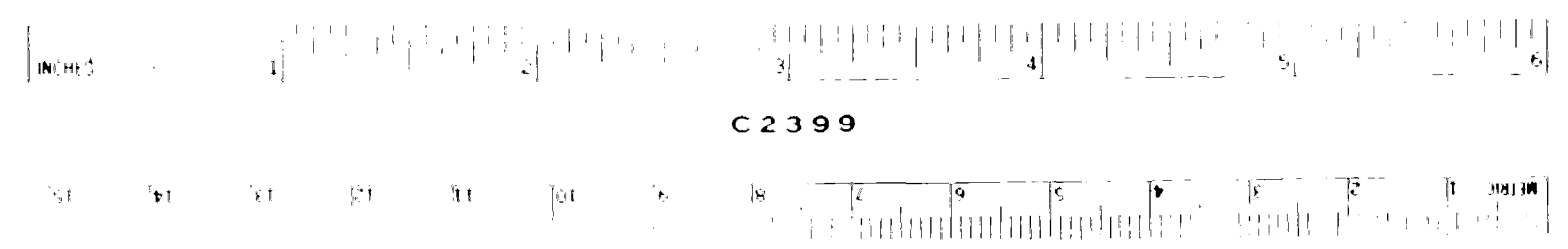
IMPRINT 1791

CALL NO. ENA 1201

DATE MICROFILMED _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
ANN ARBOR, MICHIGAN, U.S.A.

Koblenz, Gasse für ind.
N. 767/68
Gemeinde Westfalen
Städt.

22h

1201

**זֶה הַפּוֹקֵס
שֶׁנֶּקְדָּה הִיא
הַדְרַתָּם בְּעֵינֵי
בְּנֵי עִבּוּרָה**

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

אני הבוטב הקטן ליברמן
בן המנוח כהוד שמואל פס
דל נאמן דקק מלכרשטע
קול תהודי
ליק

5551
149
1899
108
1791

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

הַיְהוֹדוּת לַיהוָה

בְּמִצְרַיִם

כִּי הוֹדוּ אֱלֹהֵי חֵם וְעַלְמֵי חֵם שְׁמוֹנָה עָשָׂר
וְהַפֶּסַח בְּטוֹבָתָה עֲמַדוֹ כֻּלָּם מִבְּלִי לְהַבְדִּיל
בְּיַם יַשָּׁר אֶת־לֵב לְשִׁמְרוֹ מִיַּם יָם
וְכִי שָׁר הַסִּיר מִעַל־לֵב חֲרֻפָּה וְבוֹז סֶלַע
שֶׁנָּה בְּחֶסֶד יָסַת מִלֵּוֹי בְּרֻכָה וְשִׁלּוֹם
בְּהַנּוֹ לְפָנָי הַיְהוֹדוּת מִלְכֵנוּ הַחֲסִיד

הַיְהוֹדוּת לַיהוָה

בְּמִצְרַיִם

לְהוֹדוֹת לֵב וְלִשְׁבַח עַל־כִּי מִטּוֹבָתְךָ
הַשְׁפַּעְתָּ עָלַי וּבְהוֹשִׁיעַנִי גַם לָלוֹ הוֹשִׁיעַת

שָׁלוֹם בְּחַיְלָהֶם וּשְׁלֵמוֹת בְּאַרְמוֹתֵיהֶם.
שְׂמֵחֵי שְׂמֵחֹת עֲמֻד זֶקֶבֶל בְּרַחֲמֵי
וּבְרַצֵּן אֶת תְּפִלָּתְךָ אֱמֹן * * *

וּפְּיָם תִּזְדַּמְּרוּ לְפָנָיו אֵל רֵם וְזֶשֶׁלֶם שׁוֹתַחֲסָה
כְּפֶטֶר עַל מִלְכָּוֹתָי עֲלִיּוֹ בַחֲסֵדָה יָמִים
עַל יָמָיו תֹּסֵף וְשִׁנּוּתָיו כִּמוֹ דָּזָר וְדָזָר
יִשְׁמַח הַמֶּלֶךְ בְּעֵזֶר דָּוִד מִקּוֹר בְּרָכָה
בְּמַרְעֵי הָרֶם קֶרֶן מִלְכּוֹתָיו וְכָל אֲשֶׁר
יִפְעֵל יִשְׁמַח הַמֶּלֶךְ מִנִּיחַ אֶת הַיָּדָיִם

פְּסַלְמֵי הַמֶּלֶךְ

הַחֲסִידִים וְהַיְהוֹדִים לְכָל הַשְּׁעָרִים
לְכָל עַל לֹא תִאֲזַנְתֶּם אֶת הַיָּדָיִם יָמִים
וְשִׁנּוּתֵי יָמָיו בְּעֵי יָמָיו וְכִי שֶׁ כִּסְאָם
לְפָנָיו יִכְוֶן פָּרוּשׁ סְבִיבֵי לֹא עַל
שָׂרֵי מִלְכּוֹתָיו וְעַל יְעֲצֵי וְגַבּוֹרָיו וְעַל
כָּל יְשֵׁבֵי הָאָרֶץ הַנִּאֲמָנִים בְּבִרְיָתוֹ

Magdeburg - den 17ten August 1814.

Der Sieg verleihet den Königen, Herrschaft den Gesalbten,
Er! dessen Reich, das Reich aller Welten ist, Er! der David
seinen Knecht vom mörderischen Schwert gerettet, Er! der
im Meer einen Weg, in starken Wassern eine Bahn macht,
der segne, behüte, beschirme, unterstütze, erhebe, vergrößere,
und bringe empor unsern Herrn den König Friedrich
Wilhelm den dritten ^{den Kronprinzen und die Kronprinzessin s. G.} und vermehre seine Herrlichkeit. Der
König aller Könige, erhalte mit seiner Allbarherzigkeit
sein Leben, behüte ihn vor jedem Unfall, vor jeder Trauer
und vor jedem Schaden, und sey sein Schutz, lasse fremde
Völker sich unter ihm beugen, seine Feinde vor ihm fallen,
und ihn in allen seinen Unternehmungen glücklich sein.

Der König aller Könige weige durch seine Allbarherzig-
keit sein Herz, und das Herz aller seiner Räte und
Fürsten zur milden Regierung, daß er uns und
ganz Israel wohlthätig beherrsche. O daß in seinen
und in unsern Tagen, Judä gerettet werde, und Israel
ruhig wohne! O daß nach Zion der Erlöser komme!

so sey des Ewigen wohlgefälliger Wille, und laß uns
Amen.

ועל סעודת פול משלכות חתנים נודע פול ושירים מזמינים
בזינתם ברוך אתה ש' משמח חתן עם הכלה

קודם ברכת המזון. לנשואך מזמר הנזכר דרך

זו הסדר וגם חרונה. ואז אכלם בשיר קין
בחה במענה לי עדיק. שעה ברב
בשיר ישרות על ברשות מרנן ורבנות
בברך אלהים שהשמחה בזו עוננו וששאלנו
משלך ובטובו חיינו. ברך לאהינו שהשמחה
במפוזנו וששאלנו משלך ובטובו חיינו

ומברך בה צי. זמור בהן מברך שבע ברכות מן שהכל ב"ל עד צפ

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצורנו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

במצוותיו ויצונו על העריות

והתיר לנו את הנשואות לנו על חופה וקידושין ברוך

אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי חופה וקידושין

ושיותה חתך והכלה ואחכ מקדש הללה בעבעת וקורין הכתובה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שיהכל ברא לכבודו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר האדם

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם

בצלמו בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בנין עדי עד

ברוך אתה יי יוצר האדם שיש תשיש ותגל העקרה

בקבוץ בניה לתוכה בשמחה ברוך אתה יי משמח ציון

בבניה : שמח תשימח רעים האהובים בשמחה יעירך

בגן עדי מקדש ברוך אתה יי משמח חתך וכלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר ברא

שש שמחה חתך וכלה גילה רעה דיצה וחדוזה אהבה

והתיר ושלום ורעות מהרה יי אלהינו ישמח בערי יהודה

במצות ירושלים קול ששון וקול שמחה קול חתך

ברוך

שאמר והיה העולם ברוך הוא ברוך עשה
 בראשית ברוך אומר ועשה ברוך גוזר ומקים
 ברוך מורה על הארץ ברוך מורה על הבריות
 ברוך משלם שבר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקים
 לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו ברוך אתה יי
 אלהינו מלך העולם האל אב הרחמן המהלל בפי
 עמו משבח ומפואר בלישון חסידיו ועבדיו ובשירי
 דוד עבדך נהללך יי אלהינו בשבחות ובזמירות
 ונגדלך ונשבחך ונפאריך ונזכיר שמך ונמליכך מלכינו
 אלהינו יהי העולמים מלך מושבח ומפואר עדי עש
 שמו הגדול ברוך אתה יי מלך מהדר בתשבחות

הרביעה מרובין לכבודת יורדי הים והולכי מלצרות ומי שהיה מלכה ונתרפא ומי שהיה מלכות בבית המסור ומי שהיה מלך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומר לתניבים
 שגמולני פל שג
 והקהל עונן חסידיו

מי שגמולך טוב הוא וגמולך כל טוב שגמולך

אזכרה

הטובה ומטיב לכל
ששך הסדר מלחהאור

וכל עבוד השמים והאדמה יסמוך ותחברנו
בשם כל הימים ביום יצאנו ונאמר לה
כל הטובה אשר עמנו כל ימינו וכל
תפוצתם וכל עמנו וכל ימינו וכל
הנתיב וכל עמנו וכל ימינו וכל
חוקי עמנו וכל ימינו וכל
ימים עמנו וכל ימינו וכל
על עמנו וכל ימינו וכל
על עמנו וכל ימינו וכל
על עמנו וכל ימינו וכל

8
סדרה קבוצה

שבת מילכה א

לפי

נרננה לַיְיָ נרִיעָה לְצוֹר יִשְׁעֵנוּ ; נקדמה פניו בתודדה,
ובזמירות נרִיעָה לוֹ : כִּי אֵל גְּדוֹל לַיְיָ וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל כָּל

אֱלֹהִים : אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקֵי אֶרֶץ וְתוֹעֵפוֹת הַרִים לוֹ : אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוֹאֵל

עֲשָׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַדָיו יִצְרוּ : בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעַה נְבֻרָה לְפָנָיו לַיְיָ עוֹשֵׂינֵנוּ

כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ עִם מַרְעִיתוֹ וְצֵאֵן יְדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוֹלוֹ תִשְׁמָעוּ

אֵל תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כַּמְרִיבָה כִּיּוֹם מוֹסֵה בְּמוֹדָבָר : אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבֹתֵכֶם

בְּחַגּוּנֵי גַם רָאוּ פְעָלָיו : אַרְבַּעִים שָׁנָה אֶקוֹשׁ בְּדוֹר וְאָמַר עִם רַבֵּעַ

לְבַב הֵם וְהֵם לֹא יִדְעוּ דַרְכֵי : אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם יִבּוֹאוּן

אֵל מְנוֹרָתִי :

שִׁירָן לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ : שִׁירוּ לַיְיָ בְּרִכּוֹ שִׁיר

בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם אֵל יוֹם יִשׁוּעָתוֹ : סִפְרוּ בְּגוֹיִם אֵת כְּבוֹדוֹ כִּבְלוֹ כִּבְלוֹ

נִפְלְאוֹתָיו : כִּי גְדוֹל לַיְיָ וּמַהוֹלָל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל הָאֱלֹהִים

אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עֲשָׂה : הוֹד וְהַדָּר לַיְיָ

קִדָּה

רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהַשִּׁיב אֶת
שְׂכִינְתּוֹ בְּתוֹכֵינוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן ∴
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלִיטָתֵינוּ
וּלְמִנוּעַ מוֹשְׁחִית וּמַגִּיפָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם לְקַיֵּם בְּנוֹ חֻמְיֵי יִשְׂרָאֵל הֵם
וְנִשְׂיָהֵם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמֵי־יהֶם וְתַלְמֵי־יְהוָה בְּכָל
מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבֵי־יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן ∴
יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם שְׁנֵשְׁכֻמוֹעַ וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרְזוֹרֵת
טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת וְיִקַּץ נִדְחֵינוּ מֵאַרְבַּע פְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן
אֲוִזֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בַּצָּרָה וּבַשְּׂבִיָּה הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם
וּבִיבְשָׁה הַמְּקוֹס יְרַחֵם עָלֵינוּ וְיֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָהּ וּמִשְׁעַבּוֹד
לְגִאוּלָּהּ וּמֵאֲפִילָה לְאוֹרָהּ הַשְּׂתָא בֵּיעֲלָא וּבְזִמְן קָרִיב
וְנֹאמַר אָמֵן

למחנות יד

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב כושה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך ארבע
עשר פעמים שיתק מותנת יד לכבוד המקום ולכבוד התורה ולכבוד הרגל בשכר זה
הקפה ישמרו ויצילונו מכל צרה וצוקה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו ויברכהו
ניכרה לעלות לרגל עם כל ישראל אחיו ונאמר אמן

וקול זמורה: בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ירעם הים
 ומלאו תבל ויושבי בה: נהרות ימהאו כף יחד הרים ירננו לפני
 יי כי בא לשפוט הארץ ישפוט תבל בצדק ועמים במושרים יי:
 יי מלך ירגזו עמים יושב כרובים תנוט הארץ: יי בציון גדול ורם
 הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועוז מלך
 משפט אהב אתה כוננת משרים משפט וצדקה ביעקב אתה עשית:
 רוממו יי להינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן
 בכהנו ושמואל בקוראי שמו קוראים אל יי והוא יענם: בעמוד
 ענן ידבר אליהם שמרו עדותיו וחוק נתן למו: יי אלהינו אל נישא
 היית להם ונוקם על עלילותם: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר
 קדשו כי קדוש יי אלהינו יי:

מזמור לדוד הבן ליי בני אלים הבן ליי כבוד ועוז: הבן ליי
 כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קודש: קול יי על המים אל הכבוד
 הרעים יי על מים רבים: קול יי בכח קול יי בהדר: קול יי שובר
 ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל לבנון ושריף
 כמו בן ראמים: קול יי חצב להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל
 יי מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף יערות ויבשר אילות
 כבוד: יי למבול ישב וישב יי מלך לעולם: יי עוז יי
 את עמו בשלום

במקדשו: הִבּוּ לַיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ לַיְיָ כְּבוֹד וְעוֹז: הִבּוּ לַיְיָ
כְּבֹד שְׁמוֹ שֶׁאֵין מִנְחָה וּבָאוּ לְהַצְרֵתוֹ: הִשְׁתַּחֲוּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קִדְשׁ
הֵילֹךְ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ: אָמְרוּ בְּגוֹיִם לַיְיָ מֶלֶךְ אֵף תִּכּוֹן תִּבְלָה בְּכָל
תְּבוֹאֵת יָדִין עַמִּים בְּמִי־שָׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיִשְׂעוּ
הַיָּם וּמִלְאֵאוֹ: יִעֲלֶז שָׂדֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אִזּוּ יִרְנְנוּ כָּל עֲצֵי יַעַר: לַיְיָ לַיְיָ
כִּי בָא כִּי בָא לְשִׁפּוֹט הָאָרֶץ יִשְׁפּוֹט תִּבְלָה בְּצַדֵּק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:
לַיְיָ מֶלֶךְ תִּגַּל הָאָרֶץ יִשְׁמְחוּ אֵיִם רַבִּים: עֵנָן וְעַרְפֶּל סִבִּיבוֹ צַדִּיק
וּמִשְׁפַּט מִכּוֹן כִּסְאוֹ: אֵשׁ לְפָנָיו תִּלְךְ וְתִלְהֹט סִבִּיב צָרִיו: הֵאִירוּ
בְּרָקִיו תִּבְלָה רֵאתָה וְתַחֲלֵה הָאָרֶץ: הַרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלְּפָנָיו לַיְיָ מִלְּפָנָיו
אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ: הִגִּדּוּ הַשָּׁמַיִם צַדִּיקוֹ וּרְאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ:
יִבְשׁוּ כָל עוֹבְדֵי פֶסֶל הַמֵּתֵהֱלִילִים בְּאֵלֵי־לִים הִשְׁתַּחֲוּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים:
שָׁמְעָה וְתִשְׁמַח צִיּוֹן וְתִגְלַנָּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ לַיְיָ כִּי אַתָּה
לַיְיָ עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מֵאֵד נִעְלִית עַל כָּל אֱלֹהִים: אֹהֲבֵי לַיְיָ שִׁנְאוּ
רַע שׁוֹמְרֵי נְפִשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רָשָׁעִים יִצִּילֵם: אֹרֶךְ יָמֶיךָ לְצַדִּיק
וּלְיִשְׂרָאֵל שְׂכֹחָה: שִׁמְחוּ צַדִּיקִים בְּיְיָ וְהוֹדוּ לְזִכְרֵי קִדְשׁוֹ: יְיָ
מִזְמוֹר שִׁירוֹ לַיְיָ שִׁיר חֲדָשׁ כִּי נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ
וְזָרוּע קִדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ לַיְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלְיָה צַדִּיקָתוֹ: זִכְרֵי חֲסִדוֹ
וְאִמּוֹנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל: רְאוּ כָּל אֲפִסֵי אֶרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הַ
הֲרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וּזְמְרוּ: זָמְרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר

מוזמור שיר ליום השבת טוב להודות ל' ולזמר לשמך עליון

להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות עלי עשור ועלי נבל עלי תבילת
בכינור כי שכוחתני י' בפעליך במעשה ידיך ארנן מה גדלו
מעשיך י' מאד ימקו מהשבותך איש בער לא ידע וכסיל לא
יבין את זאת בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם
עדי עד ואתה מרום לעולם י' כי הנה איביך י' כי הנה איביך
יאבדו יתפרדו כל פועלי און ותרם כראם קרני בלותי בשמן רענן
ותבש עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני צדיק כתמר
יפרי כארז בלבנון ישגה שתולים בבית י' בחצרות אלהינו יפריחו עוד
ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו להגיד כי ישר י' צורי ולא עולתה בו

י' מלך גאות לבש לבש י' עוז התאזר אף תכון רגל בל

תמוט נכון כסאך מאז מעולם ארתה נשאו נהררות י' נ
נשאו נהררות קולם ישאו נהרות דכים מקלות מים רבים
אדירים משברי ים אדיר במרום י' עד רגליך
נאמנו מאד לבינתך נאה קודש י' לאורך ימים י'

קדיש

דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה : לכה וכו
שמוזר וזכור בדבור אהוד השמיענו אל המיוחד
אחד ושמו אחד לשם ולתפארת ולתהלה : לכה דודי וכו
לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה מראש
מקדם נסוכה סוף מעשה במחשבה תחילה : לכה
מוקדש מלך עיר מלוכה קומי צאי מתוך ההפכה רב
לך שבת בעמק הבכה וחא יחמול עליך חמלה : לכה
התנערי מעפר קומי לבשי בגדי תפארתך עמי עליך
בן ישי בית הלחמי קרבה אל נפשי גאלה : לכה
התעוררי התעוררי כי בא אורד קומי אורי עורי
עורי שיר דברי כבוד עלך נגלה : לכה
לא תבושי ולא תכלמי מה תשתוחחי ומה תהמוי בד
יחסו עניי עמי ונבנתה העיר על תלה : לכה
והיין למושסה שוסיך ורחקו כל מבלעיד ישיש עליך
אלהך כמושש וזתן על כלה : לכה
ציי ושמחה ונגילה ואת על תעריצי עלי יד איש
ציי ושמחה ונגילה : לכה
בשלום עשרת בעלה גם בשמחה ובצהלה תוך אמוני
בואה בואה בואה בואה : לכה דודי לקראת כלה פני שבת נקבלה

כתובם להתפלל ומי שנותנים נר למאור ויין לקידוש ולהבדלה ופרת
 לאורהים וצדקה לעניים וכל מי שעוסקים בצרכי צבורם באמונה הקב"ה
 ישלם שכרם ויסיד מהם כל מהלה וירפא לכל גופם ויסלח לכל עונותם
 וישלח ברכה בכל מועשה ידיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר **המן**

ההנהגה תשועה למלכים וממשלה
 לנסיכים מלכותו מלכות כל עולמים
 הצוזה את דוד עבדו מוזרב רעה

המתן בים דרך ובמים עדים נתיבה הוא יברך וישמור
 ויגזור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למוערה את אדונינו

המלך הגדול

הסלטיה מלך ולכי המלכה ברחמינו ישמרדנו
 ויחיהו וימכל צרה ויגן ונזק יצילהו וידבר עמים תולדות
 רגליו ויפיל שנאיו לפניו ובכל אשר יפלו עליה מלך
 מלכי המלכים ברחמינו יתן בלבנו ובלב כל ישראל
 רחמנות לעשות טובות עמנו ועם כל ישראל

פסוק

פורקן מן שמיא הנא וזסדא ורחמי ורזי
אריכי ומזוני רויהי וסייעתא דשמיא ובריות

גופא ונהורא מעליא זרעא חיא וקיימא זרעא
די לא צסוק ודי לא יבשול מפתגמי אורייתא למרנן ורבנן
וזבורתא קדישתא די בארעא דישראל ודי בבבל לרישי כלי
ולרישי גלותא ולרישי מתיבתא ולדייני דבבא ולכל תלמודהון
ולכל תלמידי תלמודהון ולכל מאן דעסקין באורייתא מלכא
דעלמא יברך יתהון פיש חיהון ויסגי יומיהון ויתן ארכא
לשניהון ויתפרקון וישתזבון מכל עקא ומכל מרעין בישין
מורן די בשמיא יהא בסעדהון כל זמן ועידן ונאמר אמן :

פסוק

פורקן מן שמיא הנא וחסדא ורחמי ורזי
אריכי ומזוני רויהי וסייעתא דשמיא ובריות

גופא ונהורא מעליא זרעא חיא וקיימא זרעא
די לא צסוק ודי לא יבשול מפתגמי אורייתא לכל קהילא
קדישא הדין דברביא עם זעריא שפלא ונשיא מלכא דעלמא
יברך יתבון פיש חייכון ויסגי יומיכון ויתן ארכא לשניכון
ותשתזבון מכל עקא ומכל מרעין בישין מורן
בשמיא יהא בסעדיכון כל זמן ועידן ונאמר אמן

שבידך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את כל
הקהל הקודש הזהובל קהילות הקודש הם ונשיהם ובניהם
וכל אשר להם וכו' שמיחדי'ם בתי כנסיות לתפלה וכו' שבאים

זָכַרְם אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׂאֵרֵי צְדִיקֵי עוֹלָם וַיִּנְקוּם לְעֵינֵינוּ
 נִקְמַת דַּם עֲבָדָיו הַשְּׂפוּךְ כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מוֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
 הֲרִנֵּנוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוּם וְנִקֵּם יָשִׁיב לְצַרְיוֹ וְכִפֶּר
 אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר וְנִקִּירְתִּי
 דָּמוֹם לֹא נִקִּיתִי וְיָשָׁן שִׁכְן בְּצִיּוֹן וּבִכְתָבִי הַקֹּדֶשׁ נֹאמַר לֵאמֹר
 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּגוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִשְׁתַּחֲוֶה דָּם
 עֲבָדֶיךָ הַשְּׂפוּךְ וְאֹמַר כִּי דוֹרֵשׁ דָּמוֹת אוֹתָם אֲכַר לֹא שָׁכַח
 צִעֲקַת עֲנוּיִם וְאֹמַר זָדִין בְּגוֹיִם מִלֵּא גְיוֹת מֶחֶץ רֹאשׁ עַל
 אֶרֶץ רַבָּה מִנְחָל בְּדָרֶךְ יִשְׁתַּחֲוֶה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ

אשר יושבי ביתך וכו'

לסני לנניסי וסני

וְנִקִּירְתִּי שְׂבוּרָה אֲבוֹתֵינוּ אֲבֵרָהֶם יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ אֶת כָּל מִי שִׁיקְבֵּל
 עֲלָיו לְהַתְעַנּוֹת יָגִי וְחַמִּישִׁי וְשֵׁנִי בְּשֹׁכֵר זֶה הַקְּבֵה יִרְחַם עֲלָיו
 וְיִשְׁמַע שׁוֹעֲתוֹ וְתַפְלָתוֹ וְיִקְבַּל תַּעֲנִיתוֹ עִם שְׂאֵר תַּפְלוֹת הַכְּשָׁרִים שְׁבִיִּשְׂרָאֵל
 וְיִהְיֶה כְּיַעֲקֹב חֲלָבוֹ וְדָמוֹ שִׁיתְמַעֲנֵנּוּ בְּתַעֲנִיתוֹ כְּהַקְטֵרַת חֲלָבִים וְאֹמְרִים עַל
 גְּבִי הַמִּזְבֵּחַ וְיִהְיֶה לוֹ לְרִצּוֹן לִפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת וְיִתְנַחֵם לִי תַמְנֵם לִי
 וְלִשְׁלוֹם עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחָיו וְכֵן יִהְיֶה רִצּוֹן וְנֹאמַר

תושע יהודה וישראל ישכון לבשה ובא לציון גואל

וכן ירי צון ונאמר אמון

שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם

בְּיָמָיו

מעבדות לוזירות הוא גאל אתנו בקרוב

ויקבץ נדחנו מארבע כנפות הארץ חברים כל ישראל

ונאמר אמון ראה חדש בלוגי יהא ביום פלוגי

הקדוש כרוך הוא עלינו ועל כל

יְהוָה שֵׁשֶׁה

עמו בית ישראל להיים ולשלו

לישון ונאמר אמון

הרחמים שוכן מרומים ברחמיא

אֱלֹהֵינוּ

הוא יפקוד ברחמים התמידים והישרים

הקדוש שמסרו נפשם על קדשת השם

העניים בהיהם ובמותם לא נפרדו מנשרים

ותפרו לעשות רצון קונם ותפין צור

ענין

הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכין אותך ותברך את
בפי כל חי תמיד לעולם ועד: באי מקדש השבת

לשם הגלים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת
שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה (לששון ולשמחה)
ועל יום חג העצרת השמיני
לכבוד ולתפארת: על הכל יי אלהינו אננו מודים לך ומברכין אותך ותברך
שמוך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: באי מקדש (השבת) וישדא והזמנים:
לראש הסנה

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום (השבת) הזה ועל יום
הזכרון הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת
על הכל יי אלהינו אננו מודים לך ומברכין אותך ותברך שמוך בפי כל
חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד באי מלך על כל הארץ
מקדש (השבת) וישדאל ויום הזכרון
ליום הכיפורים

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל (יום השבת) הזה ועל יום
הכפורים הזה שנתת לנו יי אלהינו לקדושה ולמנוחה לכבוד ולתפארת
על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכין אותך ותברך שמוך בפי כל
חי תמיד לעולם ועד ודברך אמת וקים לעד באי מלך על כל הארץ
לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעבדיהם וישדאל ויום
מלך על כל הארץ מקדש (השבת) וישדאל ויום הזכרון

בְּרִיךְ

אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר
 בְּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדְבָרֵיהֶם הִנָּאמְרִים
 בְּאֵמֶת : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבַמִּשְׁוֹרָה
 עַבְדּוֹ וּבִישְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבְנְבִיאֵי הָאֵמֶת וְהַצְדִּיק :
 לְאַחַר הַהַפְטָרָה

בְּרִיךְ

אֲתָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַעוֹלָם צוֹר כָּל הַעוֹלָמִים צַדִּיק
 בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְהַעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר
 וְהַנִּבְיָאִים שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֵמֶת וְצַדִּיק :

נֶאֱמָן

אֲתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבַר אֶחָד
 מִדְּבָרֶיךָ אַחֲזֵר לֹא יָשׁוּב רִיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן
 וְרַחֲמָן אַתָּה : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הֵאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו :
 עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נַפְשׁ תּוֹשִׁיעַ כְּמוֹהָ
 בְּיָמֵינוּ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׁכֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָן :

הַחֵם

בְּרִיךְ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלֵינוּ הַנְּבִיאַ עַבְדְּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית
 דָּוִד מְשִׁיחְךָ כְּמוֹהָ יָבֹא וַיְגִיל לְבִינֵנוּ עַד
 כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִגְחָלוּ עוֹד אַחֲרָיו אֲדֵרֶת
 כְּבוֹדוֹ כִּי בְשֵׁם קְדְשְׁךָ נִשְׁבַּעַת לּוֹ שְׁלֹא תִכְבַּר
 נִרְוֵ לְעוֹלָם נֶאֱמָן : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ יוֹד
 וְעוֹשֶׂה הַעֲבוּדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שְׁנַתָּה
 לַחַיִּים לְשִׁמְרָתָהּ וְלִמְנוּחָהּ לְכָבוֹד וּלְתִפְאֵרָתָהּ :

בבית ובחומותי יד ושם טוב מפנים ומפנות שם עולם
 אתן לו אשר לא יפרת: וכני הנזכר הנלוים על יהוה לשרתו
 ולא הכה את שם יי להיות לו לעבדים כל שמור שבכר
 מוזללו ומחזיקים בפריתי: והביאותים אל הר קדש
 ושמוחתם בבית תפלתי עולותיהם וזבחייהם לרצון על מזבחי
 כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני יהוה
 מוקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו:

ברכות קודם קריאת המגילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו
 במוצותיו וצונו על מוקד א מגילת

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה ניסים לאבותינו
 בימים ההם בזמן הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו
 לזמן הזה

ברכות שלאחר המגילה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הרב את דיבנו והחיד
 את דיננו והנזקם את נקמתינו והמושלים גמול

לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו: ברוך אתה יי האל המציל
 לעמו ישראל מכל צרה הם האל המושיע

דְּרָשׁוּ

יְהוָה בְּהִמָּצְאוֹ קִרְאֵהוּ כִּהְיוֹתוֹ קְרוֹב
יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מִהִשְׁבַּתוֹ
וַיֵּשֶׁב אֶל־יְיָ וַיִּרְחַמְהוּ וְיֵלֵךְ אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה
לְסִלּוֹתֵינוּ כִּי לֹא מִהִשְׁבּוֹתֵינוּ וְלֹא דַרְכֵינוּ דַּרְכֵינוּ
נֶאֱמַר יְהוָה כִּי גִבְהוֹ שָׁמַיִם מֵאֶרֶץ כֵּן גִּבְהוֹ דַּרְכֵינוּ מִדַּרְכֵינוּ
וּמִהִשְׁבַּתֵינוּ מִמִּהִשְׁבַּתֵינוּ כִּי כֹאשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן
הַשָּׁמַיִם וְשִׁכְמוֹהֶם לֹא יָשׁוּב כִּי אִם הִרְוֶה אֶת הָאֶרֶץ וְהוֹלִידָהּ
וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לְזֵרַע וְלֶחֶם לְאֹכֵל כֵּן יִהְיֶה דְבַר אֲשֶׁר
יֵצֵא מִפִּי לֹא יָשׁוּב אֵלַי רִיק כִּי אִם עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר תִּפְצְלֵתִי
וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שָׁלַחְתִּי כִּי בְשִׁמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּוכְלְלוּ
הַהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵינוּ רִנָּה וְכָל עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחַדְּדוּ
כִּי תִחַת הַנֶּעְצוּץ יֵעָלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסֵּרֶפֶד יֵעָלֶה הַדָּס וְהַיֵּרֶק
לֵי לֵשׁ לְאֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת כִּי אֵמֹר יְיָ שְׁמֹרוּ מִשְׁפָּט
וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלֹתֵנוּ אֲשֶׁר
אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹאת וּבֶן אָדָם יִחַזֵּק בָּהּ שׁוֹמֵר שַׁבָּת מִוְהַלְלֵנוּ
וְשׁוֹמֵר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת כָּל רָע וְאֵל־יֹאמֵר בֶּן הַנֶּכֶד הַנְּלוּהָ אֵל־
יְיָ לְאֵמֹר הַבְּדֵל יִבְדִּילֵנוּ יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל־יֹאמֵר הַסֵּרֵס
חַן אֲנִי עֵץ־בַּשׁ כִּי כִהְיִיתִי יְיָ לְסֵרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת
שַׁבָּתִי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר תִּפְצֵתִי וּמִוְהַזִּיקִים בְּבִרְיֹתִי וְנָתַתִּי לָהֶם

מִרְדְּכֵי וְאַסְתֵּר הַמֶּן וּבְנֵיו עַל הָעֵץ תְּלִית׃

לו מלחמגט פאנגט מלח דה חן

עוֹשֵׁנֹת יַעֲקֹב צָהֳלָה וְשִׁמְחָה בְּרֵאוֹתֶם יַחַד תִּכְלַת מִרְדְּכֵי
תְּשׁוּעַתֶם הֵייתָ לְנֹצֶחַ וְתִקְוַתֶם בְּכֹל דּוֹר וְדוֹר
לְהוֹדִיעַ שֶׁכֹּל קוֹיֵךְ לֹא יִבוֹשׁוּ וְלֹא יִכְלְמוּ לְנֹצֶחַ כָּל הַחוֹסִים
בְּךָ׃ אֲרוֹר הַמֶּן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְדֵי׃ בְּרוּךְ מִרְדְּכֵי הַיהוּדִי
אֲרוֹרָה זְרַשׁ אֶשֶׁת מִפְּחִידֵי בְּרוּכָה אִסְתֵּר בַּעֲדֵי וְגַם
דְּרִבּוֹנָה זְכוֹר לְטוֹב׃ וְאַתָּה קְדוֹשׁ וְכוּ׃

ברכות המורה

בְּרִיךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר

קִדְשׁ יְדִיד מִבְּטֵן וְחֹק בְּשֵׁאִירוֹ שֶׁ
וּצְאֵאִין חֲתָם כְּאוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ׃ עַל כֵּן בְּשֹׁכֵר זֹאת׃ אַל
הִי חֲלַקְנוּ צוֹרֵינוּ צוּה לְהַצִּיל יְדִידוֹת שֵׁאִירֵינוּ מִשְׁחַרַּת
לְמוֹעֵן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שֵׁם בְּשֵׁרֵינוּ׃ בְּאִי כוֹרֵת הַבְּרִית׃
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ קִיִּם אַתָּה הֵילֵד הַזֶּה לְאֲבִיו וּלְאִמּוֹ
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל (בְּבִב) יִשְׁמַח הָאֵב בִּיוֹצֵא חֲלָצִין
וְתַגֵּל אִמּוֹ בְּפִרֵי בִשְׁנָה׃ כְּכַתוּב יִשְׁמַח אֲבִיךָ וְתַגֵּל יוֹלְדֶיךָ
וְנֹאמַר וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ כֹּתְבוֹסֶסֶת בְּדַמְיֶיךָ וְאֹמַר

אשר

הניא עצת גוים ויפר מחשבות ערומים :
בקום עלינו אדם רשע נצר זדון מזרע
עמלק : גאה בעשרו וכרה לו בור וגדולתו נוקשה לו לכד :
דמה בנפשו ללכוד ונלכד : בקש להשמיד ונשמד מהרה :
המן הודיע איבת אבותיו ועורר שנאת אהים לבנים : ולא
זכר רחמי שאול כי בהמלתו על אגג נולד אויב : זמום רשע
להכרית צדיק : ונלכד טמא בידי טהור : חסד גבר על
שגגת אב : רשע הוסיף הטא על הטאיו : טמון בלבו
במחשבות ערומיו : ויתגבר לעשות רעה : ידו שלח בקדושי
אל : כספו נתן להכרית זכרם : כראות מרדכי כי יצא
קצף ודתי המן נתנו בשושן : לבש שק וקשר מספד וגזר
צום וישב על האפר : מי זה יעמוד לכפר שגגה ולמחול
הטאת עון אבותינו : נין פרח מולולב הן הדסה עמודה
לעורר ישנים : סרסיה מבהילים להמן להשקותו יין חמור
תנינים : עמד בעשרו ונפל ברשעתו : עשה לו עץ ונתלה
עליו : פיהם פתחו כל יושבי תבל כי פור המן נהפך לפורנו
צדיק נחלץ מיד רשע : אויב נתן תחת נפשו : קימו עליהם
לעשות פורים ולשמוח בכל שנה ושנה : ראית את תפלת

ציד

הכל יתגדל ויתקדש וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא

שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא :

בעולמות שבדא העולם הזה והעולם הבא :

כרצונו וכרצון יראיו וכרצון כל בית ישראל

צור העולמים אדון כל הבריות אלהי כל הנפשות

היושב במרחבי מרום השוכן בשמי שמי קדם

קדשתו על החיות וקדשתו על פסא הכבוד :

ובכן יתקדש שמך בנו יי אהינו לעינו כל חי

ונאמר לפניו שיר הדיש פכתוב

שירו לאלהים זמרו שמו סולו לרוכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו

ונראהו עין פעין בשובו אל נויהו פכתוב

כי עין פעין יראו בשוב יי ציון ונאמר ונגלה כבוד יי וראו כל בשר יחדיו כי פ
יהוה יי

אב הרחמים א

לך בדמיון וזיי ואומר לך בדמיון וזיי ונאמר זכר
 לעולם בריתו דבר צוה לאלף דוד: ונאמר וימך
 אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה
 אותו אלהים: הודו לך כי טוב כי לעולם חסדו:
 (בלוני) זה הקטן גדול יהיה כשם שנכנס לברית
 כן יכנס לתוהה ולחופה ולמעשים טובים אמן יי

עירובי חנוכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
 קדשנו במוצותיו וצונו על מצות ערוב:
ברוך יהא שרא לנו לאפוקי ולעזילי ולטלטולי
 מבית לבית ומהצר להצר ומבית לבור
 ומבור לבית ומועלית לתחתית ומתחתית

לעילית ומזוית לזוית ומרשורת לרשורת משבת
 דא לשבתא אחרי לנא ולכל ישראל הדרים בעיר הזאת
 כוי שבירך לחולה

כוי שבירך אבתיו אברהם יצחק ויעקב מישה ואהרן דוד ושלמה הוא
 יברך וירפא את החולה (פ"ב) בעבור שכל הקהל הקודש נודרים בעבורו
 ונתנו לעדקה בשכר זה הק"ב שמורה ויחיהו וירפאהו וישלח לו רפואה
 וישלח לו רפואה ועל כל בשרו רפואת הנפש ורפואת הגוף ותחדש
 ויחיהו ותשלח ותעלה לו רפואה שרפא לחזקיהו מלך יהודא
 ולמרים הנביאה מצרעתה ולנעמן מצרעתו כן יקום אותו מוחליו
 ויחיהו וישלח לו רפואה וישלח לו רפואה וישלח לו רפואה וישלח לו רפואה

זכור אלהים צדקת הדין והאמת וצדקת הדין והאמת
ועליו חזקת הדין והאמת וצדקת הדין והאמת
קדוהו אלהים יושב קדוהו וצדקת הדין והאמת
תפילה לאלהים וצדקת הדין והאמת וצדקת הדין והאמת
חן וחסד וצדקת הדין והאמת וצדקת הדין והאמת

למתנתו

17

בני שבעה

מביתנו מברכהם יצאוק ויעקב מעשה ומהר דוד
ועלמה הוא יברך את רפ"ה בעבור שיתק
מתנת יד לכבוד המקום ולכבוד התורה
ולכבוד הרגל בשיכר זה הקבה ישמרהו
ויציליהו מכל צרה וצוקה וישלחו ברכה
והצלה בה כל מעשה ידי ויברכהו ויזכהו
לעלות לרגל עם כל ישראל אל ה' ויז

בית המדרש

פיהרע

אלהים חי וישתכח נמצא ואין עת אל מציאתו: אהד—
ואין יחיד כיחודו נעלם וגם אין סוף לאחדותו: אין לו ד
דמות הגוף ואינו גוף לא נערך אליו קדשתו: קדמון לכל
דבר אשר נברא ראשון ואין ראשית לראשיתו: הנד—
אדון עולם לכל נוצר: זרה גדלתו ומלכותו: שפע נבואתו
נתנו אל לאנשי סגלתו ותפארתו: לא קם בישראל כמושה
עוד נביא ומביט את תמונתו: תורת אמת נתן לעמו אל
על יד נביאו נאמן ביתו: לא יהליף האל ולא ימיר דרתו
לעולמים לזולתו: צופה ויודע סתריו מביט לסוף דבר
בקדמותו: גומל לאיש חסיד כמפעלו: יתן לרשע רע
כרשעתו: ישלח לקץ הימין כושיוזנו לפדות מתכי קץ
ישועתו: מתים יהיה אל בר יב וחסדו

בדוק עדיני עני שם חזק וזו

ויציאהו מכל צדה וצוקה ומכל צלע ומזולה
 ויזכהו לביאתם על שפתו ולתב יצא דברו
 לבניו בית חמלה ש במהרה בימינו
 בעצמא ובאמן קריב וישלח ברכה
 והצלחה בכל מעשה ידי עם כל
 ישראל הויזיזמר אמן

[Faint, illegible handwritten text in a cursive script, likely a manuscript or a signature.]

מִי שֶׁנִּזְכָּר

אבותינו אברהם יצחק ויעקב מי שיהיה
 ואהרן דוד ושלמה חיה הוא יברך את
 הקהל הקדוש הזה עם כל קהלות
 הקהל שישובים וסביבות של כל עיר
 ועיר הם ושל ישראל ובניהם ובנותיהם
 וכל אשר להם וכל מי שיתלד בהם
 לבוהן איש הן אשר ללומדי תורה
 ולעניי יהושלים עיר הקודש בשכר זה
 וכל מי שברוך הוא יזכה לראות
 בלילה ולשמור בתקנה וישמרה

סדר התקיעות

בְּקוֹל הַשּׁוֹפָר אֶתְּהוּ אֱלֹהֵינוּ

מֶלֶךְ הַעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ

בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר יי

ביום שני אין אומרים שהחיינו אלה אם חל יום ראשון בשבת אז אומרים זמן
ביום שני

בְּקוֹל הַשּׁוֹפָר אֶתְּהוּ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הָעוֹלָם שֶׁהַחַיֵּינוּ וְקִיְּמוּנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְנְךָ

הַיּוֹם

כֹּהֵן שֶׁנֶּחֱדָר

אֲבוֹתֵינוּ מְבַרְכִים יִצְחָק וְיַעֲקֹב הוּא יִבְרַךְ אֶת
הַחֹבֵר רַפְ"פּ בְּעִבּוֹר שְׁלֵלָה לְכַבוֹד הַמַּעֲשׂוֹת וְלְכַבוֹד
הַתּוֹרָה וּבְזֵכֶר זֵה הַקָּבֵה יִשְׁמְרֵהוּ וְיַצִּילֵהוּ מִכָּל צָרָה
וּפְרוּקָה וּמִכָּל צָעַף וּמִחֲלָה וְיִשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יָדָיו

לֵהֱשִׁי	וְיַכְתִּיבֵהוּ	בְּסֵפֶר חַיִּים	טוֹבִים
לֵאֵי פֶּסֶד	וְיַחַתְמֵהוּ	בְּסֵפֶר חַיִּים	טוֹבִים
לְשֵׁר רַגְלָיו	וְיִזְכְּדֵהוּ	לְעֵלְוֹת	לְרַגְלָיו

עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אַחִיו וְלֹאֲמֹר וְהַמֶּלֶךְ

סדר התקיעות

בְּהַרְבֵּי קוֹל אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

בְּנִלְכְךָ רַעֲיוֹנֵינוּ אֵלֵינוּ קָרָעוּנוּ

בְּנִצְצוֹתָיו וְצוֹנוֹ לְשִׁמּוֹעַ קוֹל שׁוֹפָר

ביום שלישי אין אומרים שהחיינו אלא אם הלוי ראשון בשבת אל אומרים וכו'
ביום שלישי

בְּהַרְבֵּי קוֹל אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ

הַעוֹלָם שֶׁהַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִגִּיעֵנוּ לְזִמְנְךָ

הַזֶּה

מִי שֶׁנִּזְכָּר

אבותינו אשר הם יצחק ויעקב הוא יברך את
החבר ר"פ בר"פ בעבוד ששלה לכבוד הנקום ולכבוד
התורה ובזכר זה הקב"ה יזכרו ויזכרו מכל שם
ופרוקה ומכל צלע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל
מעשה ידיו

ל"ה ש' ויכתבו בספר הייב טובים
ל"ה כפור ויחתמהו בספר הייב טובים
לשני רגלים ויזכרו לעליות לרגל

צום כל ישראל אחיו וצאמר להמן

תְּקִיעָה תְּרִיעָה תְּקִיעָה
 תְּקִיעָה תְּרִיעָה תְּקִיעָה
 תְּקִיעָה תְּרִיעָה תְּקִיעָה גְּדִילָה

הַחֲזַק אֶמְצוֹר זֶה בְּקוֹל רֹם

אֶשְׂרֵי הַעַם יִזְדַּעַק תְּרִיעָה עַל בְּאֹר בְּלִיד יִהְיֶה לְכַזֵּן
 אֶשְׂרֵי מִשְׁבֵּי בֵּיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְכַזֵּן סְלָה :

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה תְּקִיעָה שְׁבָרִים

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה

תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה שְׁבָרִים

מי שברך

אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך וידפא את החוליה
 [החולנית] החבר [מרת] פנפ עם שאר החולים והחולות בעבור
 שהחבר פנפ שנדר מתנה לצדקה ובשכר זה הקבר
 ישמרו וירפאו וישלח לו רפואה שלמה עם שאר

חולים והחולות ונאמר **אמן** :

שנת ה'ת"ת אלפים ורפואה רחוקה רפואה רפואה רפואה רפואה
 ק"ק ופניו אמן לילדת

מי שברך

אבותינו שרה רבקה רחל ו Leah הוא יברך את האשר
 היולדת מרת פנפ ואת בנה [בתה] הנולד [הנולדת] לה בעבור [שבעות]
 פנפ נדר מתנה לצדקה בעבורה ובזכר זה הקבה ישמרו
 ויעילו כוכל צרה ופוקה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשי
 ידיו עם כל ישראל ארחיו ונאמר **אמן** :

יזכור

אלהים, נשמת הרב הראשון דקהלתנו, מורה מורנו ר' **יצחק חיים**
 בן החבר ר' **יששכר**, ואת נשמת הרב מורה מורנו ר' **שלמה** בן הח' משה
 ואת נשמת הפרנסים דקהלתנו, החבר ר' **אברהם** בן החבר ר' **מרדכי**,
 והחבר ר' **שמעון** בן החבר ר' **יצחק**, והחבר ר' **יצחק** ב' הח' שלום הלוי.
 ואת נשמות כל הישרים והישרות אשר היטיבו ~~עם~~ **שלמה** לתנו ולחברותינו -
 שהלכו לעולמם, בעבור שמונהיגי קהלתנו נודרים צדקה בעד הזכרת נשמותיהם,
 ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרות בצל החיים עם נשמות אברהם יצחק ויעקב
 שרה לבקל רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן, ונאמר אמן:

יום יום

יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום

יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום
 יום יום יום יום יום יום יום יום יום יום

אל מלא רחמים

שוכן במרומים המציא מנוחה וכוונה תחת כנפי השכינה במעלת קדושים וטהורים
כזוהר הרקיע מזהירים את נשמות אבות ואמות, בנים ובנות, אחים ואחיות, ^{ושאר} קרובי
וקרובות של כל הנמצאים והנמצאות פה, שהלכו לעולמם, בעבור שהבאים אחריהם
גודרים צדקה בעד הזכרת נשמותיהם. לכן בעל הרחמים הסתירם בסתר כנפיק ~~ה~~
לעולמים, וצרו בצרור החיים את נשמותיהם, אתה הוא נחלתם, בגן עדן תהא מנוחתם.
ניחה על משכבותיהם בשלום, ונאמר אמן:

מי שברך להרב המזכיר תמצא לעיל במתנת יד: - אב הרחמים ונ'

24
des Herz. allm. israel. Lütfen. Fürst
zum milden Ansehens, daß sie mich
und ganz Israel wohlthätig besuchen,
sich. O daß in Israel mich in meinen
Angelegenheiten, Zufrieden gemacht werden, und
Israel reichlich besuchen! O daß mich
Zion der Erlöser kommen! So sey des
Ewigem wohlthätigen Willen, mich
laßt mich dankend sagen: Amen.

1
Königin
Louise Auguste Wilhelmine Amalie
Königin von Preußen
geb. d. 10 März 1776

Das Ding verleiht den Königen, Gerechtigkeit dem Gerechtigen,
zu, das den Dingen, das Ding allein waltend ist, zu,
den David seinen Krone vom mächtigen David
ganzlich; zu, den im Mann einen Weg, im Hand
Weg den im Leben waltend, die Jungen, befüllen,
bedürfen, unterstützen, erforschen, unangewandten
und bringen unter meinen Namen den König
Friedrich Wilhelm den Dritten, den Kron-
prinzen und die Kronprinzessin H. G.
und manchen ihren Gemüthlich. Den König
allein Könige erforschen mit seinen Selbstmord
zeitlich ihre Leben, befüllen sie von jedem
Verfall, von jedem Tode und von jedem
Verfall, und sie ihre Befürz; welche from
Wollen sie unter sie bringen, ihre Tugend
von ihnen fallen, und sie in allen
Vertrauensmengen glücklich sein
Den König allein Könige man
seiner Selbstmordzeitlich ihre Tugend

76. 3. Aug 1770